

שיצאו היה מאכיל אותו ומשקה אותו.

ואם תאמר שהוא רצונו של יוסף, משומש כתוב (משל כי) אם רעב שנאך האכילתו לחם ואם צמא השקחו מים. אם כן, יוסף שהוא צדיק איך עשה כן, שהרי כתוב שם כי גמלים אמה חתה על ראשו וזה ישלם לך?

אלא חס וחלילה שישוף לך הוה חשש, אלא כ אדם לאחיו כן גם קיה עושה, התנהג עמו באחונה ולא בצדורה אחרת, ולא עמו בלבדו, אלא עם כל אחיו, כמו כתוב ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולחתת להם צדקה לדרוך ויעש להם כן, כדי להתנהג עשם באחונה.

רבי יוסי פתח ואמר, (וחום א') אם שלמים וכן רבים וכן נגוזו ו עבר ונתקף לא עניך עוד. הפטוק הוה באוריהו, שפआשר העם בקהלם יש שלום ואין בהם בעלי נשאה, מקודש ברוך הוא חס עליהם, והדין לא שולט בהם. ואף על גב שללים עובדים לכוכבים ומזלותיהם והם בשלים - הדין לא שולט עליהם, ובארוחה כתוב (הושע ד) חברו עצבים אפרים הנח לו.

ובן נגוזו ו עבר, מה זה ובן נגוזו? קיה צrisk להיות ונגוזו! אלא זהו ראש הפטוק שהוא שלום, אף כאן שלום, ומה הוא? זהו צדקה. משומש שצדקה וזה שלום, ומתרבה הצדקה, מרובה שלום, למעלה ומרובה שלום למטה, ומושם כן וכן נגוזו ו עבר, שגויזים ממנם בצדקה. ו עבר? קיה צrisk להיות ו עבר. מה זה ו עבר? אלא זה הדין של קרגן, כמו שנאמר (ישעה ט) עד י עבר זעם. עבר הדין מעלהם.

צעם, עבר דין דינא מעלייה.

ולבסוף דנקקי הוה מאכיל לייה, ומשקי לייה.
ואוי תימא דרעותא דיוسف איהו, בגין דכתיב, (משל כי) אם רעב שונאך האכילתו לחם ואם צמא השקתו מים. אי הabi, יוסף דאייהו זפאה, היב עbid הabi.
דהא כתיב, (משל כי) כי גחלים אתה חותה על ראשו ויישלם לך.

אלא, חס ושלום דיוسف להבי הוה דחייב. אלא כבר נש לאחוי, הבי נמי הוה עbid. ואתנהיג עמיה באחוה, ולא בגונא אחראי. ולא עמיה בלחוורי, אלא עם כל אחוי. כמה דכתיב, ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולחתת להם צדקה ויעש להם כן, בגין **לאנegan עמהון באחונה.**

רבי יוסי פתח ואמר, (וחום א') אם שלמים וכו' רבים וכו' נגוזו ו עבר וענתך לא אעניך עוד. דבר עמא אעניך עוד, hei קרא אויקמו. דבר עמא כלחו אית בהו שלם, ולא אית בהו מאירי דרבבו. קידשא בריך הוה חיים עלייהו, ודינא לא שלט בא. ואף על גב דכלחו פלחין לכוכבים ומזלות, וAINON בשלים, דינא לא שליט עלייהו, ואוקמו. דכתיב, (הושע ד) **חבור עצבים אפרים הנח לו.**

ובן נגוזו ו עבר, מאוי ובן נגוזו, ונגוזו מביעי ליה. אלא, דא הוה רישא דקריא דין הכא שלם, אוף הכא שלם. ומאי איהו, דא צדקה. בגין צדקה דא הוא שלום, ומאן דאסגי בצדקה, אסגי שלם לעילא, ואסגי שלם לתפה. בגין כן ובן נגוזו ו עבר, וביער, הגזוי ממונחון בצדקה. ו עבר, בגין דינא מביעי ליה, מאוי ו עבר. אלא דא הוה דין דרוגזא, כמה דעת אמר, (ישעה ט) עד י עבר